

rozpoznat dvě facie podloží. Svrchní, více jílovitá a lehce nahnědlou vrstvu (k. 99a, pravděpodobně pozůstatek B-horizontu holocénní půdy), která přecházela v kompaktnější světle žlutošedou vápničitou spraš s hojnými vysráženinami CaCO₃ (k. 99b). Štípaný artefakt se podařilo objevit při začišťování profilu přímo na rozhraní výše uvedených podložních horizontů (obr. 32, místo nálezů je vyznačeno černým bodem). Po technologické stránce se jedná o drobný (22 × 20 × 4 mm) úštěp s nevýraznou bodovou patkou a známkami odrcení po celé délce distální hrany. Zhotoven je ze středně silně do běla patinovaného eratického silicitu. Místním amatérským sběračům se údajně v této poloze podařilo získat několik dalších ojedinělých artefaktů. Objevena tak mohla být prozatím neznámá stanice z mladého paleolitu, kde mohou být dochovány zbytky intaktních situací.

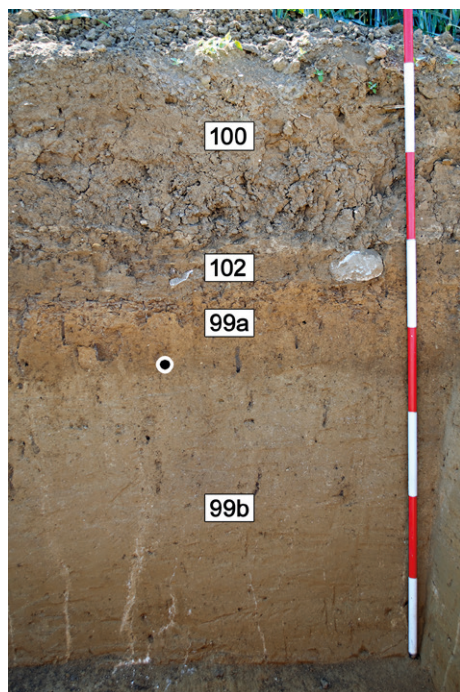
Literatura

Neuvedeno.

Summary

Uherský Ostroh (Ostrožské Předměstí cadastre, Uherské Hradiště District). An isolated Upper Paleolithic erratic flint artifact was found at Uherský Ostroh, within intact sediments (Fig. 32) during a salvage excavation in the field “Louky”.

Jaroslav Bartík

Obr. 32. Uherský Ostroh. Poloha artefaktu. Foto J. Bartík.

Fig. 32. Uherský Ostroh. Artifact location. Photo by J. Bartík.

Zahnašovice (okr. Zlín)

„Na kopci“.

Aurignacien. Sídliště. Povrchový průzkum. Uložení nálezů: Moravské zemské muzeum, Ústav Anthropos, inv. č. 125701.

U kóty 262,5, odkud byly paleolitické nálezky hlášeny již dříve (např. Skutil 1932, tab. II), vyzdvihl P. Šmacha několik artefaktů: jádro na čepelky (příp. kýlovité škrabadlo) na tlustém úštěpu z radiolaritu (obr. 33), z téže suroviny zlomek retušované čepele a úštěp bez kůry, z pazourku patinovaný semikortikální úštěp. Starobylejší složku, ale nikoli nutně intruzi, představují tři drásadla z jurského a křídového rohovce.

Literatura

Skutil, J. 1932: Janovského paleolitické nálezky z Holešavska. *Naše Valašsko III* (1931), 74–79.

Summary

Zahnašovice (Zlín District), “Na kopci”. P. Šmacha found a carinated scraper (Fig. 33), 3 side scrapers, a retouched blade and some pieces of debitage near the elevation point 313,2.

Martin Oliva

Obr. 33. Zahnašovice. Jádro/škrabadlo. Kresba T. Janků.

Fig. 33. Zahnašovice. Core/end scraper. Drawing by T. Janků.

Želešice (okr. Brno-venkov)

„Waldäcker“, lokalita I.

Paleolit. Sídliště. Povrchový průzkum.

Lokalita je situována na vyvýšenině nad strmým pravým břehem Bobravy, nedaleko soutoku Bobravy se Svatkou. Poloha umožňuje dobrý výhled do Dyjskosvrateckého úvalu. Lokalitu objevil v roce 1936 J. Simon a o něco později ji uvedl do literatury H. Freising (1941). Větší kolekci z lokality popsal K. Valoch (1956) a naposledy byla revidována Škrdlou et al. (2011).

Podle Valocha (1956) kolekce z lokality obsahuje hojná škrabadla včetně kýlovitých aurignackých s lamelovitou retuší, listovité hroty, jersmanowické hroty, drásadla a další retušované nástroje. Při revizi lokality v rozmezí let 2010–2011 byla získána kolekce více než 700 artefaktů, která byla typologicky nepříliš vyhraněná a publikována proto byla jen její surovinová analýza (Škrdlou et al. 2011). Další artefakty byly získány ještě v průběhu několika následujících let.

Přestože, jak bylo výše zmíněno, nově získaná kolekce neobsahuje větší počet výrazných nástrojů, je v ní zastoupen ojedinělý artefakt, který si podle našeho názoru zaslouží bližší popis. Jde o hrot s obloukovitou otupující retuší, který je vyroben z rohovce typu Krumlovský les (obr. 34). Podobné hroty jsou charakteristické pro industrie z počátku mladého paleolitu (Châtelperronien a Uluzzien). Geograficky blíže Moravě byly popsány na lokalitě Kraków-Zwierzyńiec, kde, přestože se vyskytují v horizontu s podobnými typy nástrojů jako v Želešicích, se uvažuje spíše o nehomogenitě souboru a o specifickém časně mladopaleolitickém horizontu s těmito hroty (Stefaňski 2018 s lit.). Další podobný nález K. Valoch (1956) v prostoru Bobravy nezaznamenal, ale hrot typu Châtelperron zmiňuje z Podstránské (Valoch 1974, tab. XII: 5). J. Svoboda (1987, obr. 33: 8–10) atypické châtelperronské hroty popsal z Líšně. Ve stratifikovaném kontextu ale dosud nalezeny nebyly. Proto by bylo zajímavé se při analýzách dalších kolekcí na možnou přítomnost podobných artefaktů zaměřit – i když jejich identifikace, zejména v případě zlomených kusů, nebude jednoznačná.